

1576423

ЕСЕЇ
ПОЕЗІЯ
ЩОДЕННИКИ

ВІЙНА
2022

видавництво
СТАРОГО ЛЕВА

НЛ.
НОВА ПОЛЬЩА

24 лютого відбувся черговий акт російської агресії – повномасштабне вторгнення, що змінило життя не тільки України, а й усього світу. Війна принесла українцям багато горя, жаху, непоправних втрат, проте на тлі страшних випробувань укріпилися жага Перемоги та віра в неї. Нова воєнна реальність породила феномен нової літератури, що є не тільки рефлексією на ті чи інші події, а передусім реалістичним з малюванням боротьби українців за свій дім, землю, незалежність.

В антології «Війна 2022», яку впорядкував Володимир Рафєєнко, зібрано фрагменти щоденників, есеї та вірші сучасних українських письменників.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА 13

НА ОДИН ДЕНЬ БЛИЖЧЕ ДО НАШОЇ ПЕРЕМОГИ (ЩОДЕННИКИ)

Сергій Жадан. НАД МІСТОМ МАЙОРЯТЬ НАШІ ПРАПОРИ	17
Катерина Міхаліцина. МА, ВСТАВАЙ, У НАС ВІЙНА	45
Богдана Романцова. ЩОДЕННИК НАДІЇ	51
Анастасія Левкова. ЗДАЄТЬСЯ, ЩО З ТІЛА ВИТИКАЄ ЖИТТЯ . .	65
Артем Чапай. ТУТ НЕМАЄ ГУЧНИХ ФРАЗ	73
Артем Чех. НЕНАВИДІТИ ПО-СПРАВЖНЬОМУ – СТРАШНА РІЧ .	85
Юрій Винничук. ЛІС СПРИЙМАЄ МЕНЕ З ПОДИВОМ	93
Лариса Денисенко. ЖИВІТЬ, БО ТРЕБА ЖИТИ	99
Ірина Славінська. ДОВГИЙ СПИСОК, ВІД ЯКОГО БОЛИТЬ СЕРЦЕ .	117
Петро Яценко. ЦЕ ЗДАВАЛОСЯ НЕЛОГІЧНИМ	127
Ірина Цілик. НЕСТЕРПНИЙ БІЛЬ ЦИХ ЧОРНИХ ДНІВ	143
Анатолій Дністровий. ЗНОВУ ПОДИВИТИСЯ НА ЗІРКИ	157
Олена Павлова. «ЯК ТИ?» ОЗНАЧАЄ «Я ТЕБЕ ЛЮБЛЮ»	173

СПРАВЖНІ РЕЧІ І СПРАВЖНІ СЛОВА (ЕСЕЇ)

Володимир Рафєєнко. ЛІХТАРИК УНОЧІ	189
Павло Казарін. МИ – НАЙВАЖЛИВІША КРАЇНА У СВІТІ	201
Любко Дереш. КОКОСОВИЙ ПРИСМАК ЕПІФАНІЙ	207
Олег Коцарев. ВДИВЛЯТИСЬ У МАЙБУТНЄ.	215
Остап Сливинський. СИЛЬНІ СЛОВА	223
Софія Андрухович. ДО ВІЙНИ Я БУЛА ПИСЬМЕННИЦЕЮ	229
Андрій Любка. БЕЗСИЛЛЯ	235
Ірина Цілик. ХОЛОДНА ВЕСНА	238
Максим Беспалов. ЛЮТИЙ – БЕРЕЗЕНЬ 2022. ЛЬВІВ. ВІЙНА . .	245
Ірина Вікирчак. П'ЯТДЕСЯТ ДНІВ БЕЗ ГОЛОСУ	253
Катерина Бабкіна. ЦЕ НЕ МОЖУ БУТИ Я	257
Юлія Ілюха. ХАРКІВ. ПЕРСОНАЛЬНІ ХРОНІКИ ВІЙНИ.	271
Вікторія Амеліна. ДЕОКУПАЦІЯ МАЙБУТНЬОГО, АБО НЕНАПИСАНИЙ ТЕКСТ ДЛЯ ФЕСТИВАЛЮ НА ДОНЕЧЧИНІ . .	277
Ксенія Харченко. ЗАЙТИ В НОВЕ ЖИТТЯ	287
Юрій Андрухович. ПІСЛЯ БУЧІ.	291
Олександр Михед. ЗЕЛЕНЕ МІСТО.	297

ТУТ НЕМА БІЛЬШЕ ЧАСУ (ПОЕЗІЯ)

Ліна Костенко. ВІЙНА МАЛЮЄ КРОВ'Ю АКВАРЕЛІ «Останній ґрунт. Останній раунд...»	307
«І жах, і кров. І смерть, і відчай...»	307

«Підкрадається лиxo нечутними кроками...»	308
«Ця ніч була загрозлива і темна...»	308
«Зміряйте Росії температуру...»	309
«Ще трохи, трохи — й зацвітуть морелі...»	309
«Не дуже людям думалось про честь...»	310
«Обридли всі ерзаци і абзаци...»	310
«У нас вже підриваються на мінах...»	310
«Всі маски вже впали і всі королі уже голі...»	311
«Вернулись люди — а немає стін...»	311

Катерина Калитко. ЛЮБИТИ СЕРЕД ВІЙНИ

«Ніколи уже не буде тихо і темно...»	313
«Ще не бачила їх такими...»	314
«Любити серед війни...»	315
«Приїздив до мене вчора із фронту братик...»	316
«Вранці я уявляю, як свіжі вирви ракетні...»	317
«Що є жіноча пам'ять на великій війні?..»	318
Катехизис	319
«Отче наш...»	322

Галина Крук. ДАЙ МЕНІ РАНКУ

«правда на твоєму боці, але це твій найтемніший бік...» . . .	327
«а для цього болю в мене для вас нема назв...»	328
«поминальна учта...»	328
«ми вийдемо з цього інакшими, вийдемо. вий...»	329

«вона перепробувала це з вами всіма...»	330
«ви нічого поганого про мене не подумайте...»	331
З Європою в тлі	332

Катерина Міхаліцина. Я ЖИВУ НА ВІЙНІ

«я живу на війні...»	333
«що ти береш із собою туди?...»	334
«я — мішень...»	335
(повідомлення)	336
(подвійне ім'я пташки)	338
(анatomія / Маріуполь)	340
«якщо цілувати це дерево, воно виросте вище...»	341

Павло Коробчук. Я БУДУ

«не можу говорити не хочу говорити...»	343
«коли закінчиться війна я буду малювати картини...»	343
«Я — сержант вісімдесяткої бригади...»	344
«це міг бути ти це міг бути я...»	345
«коли буде весна і прийде тепло...»	346

Мар'яна Савка. ПОМІЖ ДОЛОНЯМИ

«усе на мені довоєнне...»	349
«Писали з тобою вірші...»	350
«Спи, моя ластівко, зіронько, спи...»	351
«Заспокойся, не бийся як риба об лід...»	351

«Сине Маріїн, не слухай порад...»	352
«Отче наш, ти, що бачиш це все...»	353

Ірина Шувалова. ІСТОРІЯ СПИТЬ І БАЧИТЬ СНИ	
Свічка	355
Якщо	357
Історія спить і бачить сни	358
Культурний шар	361

Василь Махно. ВОНИ ВЗЯЛИ ПТАШИНІ КРИЛА	
З Маріуполя	365
Псалом скорботи	366
Партитура фінальної музики	368
Про весну	369
Росіянам	370
До мови	372
Ранішнє туркотіння горлиць	373
Псальма Бучі	375

Юлія Мусаковська. У ГОРЯ В ОЧАХ	
«Несу наше горе у сповітку...»	379
«Дивилися на голе, розтерзане тіло моєї вітчизни...»	379
«Працювати, не підіймаючи голови...»	380
«Бачиш усе чітко саме тут, серед чорного диму...»	381
«Хто сказав, що слова зараз не мають ваги?...»	383

«Кожна звістка про смерть...»	384
«Тісно в одному світі із вбивцею, катом...»	385
Олена Степаненко. ПОТИМ ЗНИК ЧАС	
«наскільки тоді ти була лисиця й куниця...»	387
«оживати о четвертій ранку в чужому ліжку...»	389
«Усі ми тепер шипшина, Юлю...»	391
«спочатку в крамниці не було...»	392
«прокидатися вдосвіта...»	393
Ія Ківа. ДОВГА ХОДА ВІД СЕРЦЯ ДО СЕРЦЯ	
«створили з пісень про війну підпільну гуманітарку...»	397
«носиш у роті великий тлумачний смітник...»	398
«вісім років казати: в мене вдома війна...»	399
Олександр Ірванець. ДОРОГА ВІД СМЕРТІ В ЖИТТЯ	
«З міста, що ракетами розтрощене...»	401
«З півночі онде орда проривається...»	401
Знову Ваня (Поема)	402
Олеся Ільченко. ЗВУКИ ЧАСОМ СТАЮТЬ ВАГОМИМИ	
«незворушна зимна весна...»	409
Гаська (Галина) Шиян. Я СЛУХАЮ	
«Ніколи знову...»	411

«Всі чоловіки...»	413
«Раніше...»	415
«Відколи почалася війна...»	419

Олег Коцарев. МУЗИКА ДИВУЄТЬСЯ	
Підвалини ворується	424
Квітень	425
Музика	425
Світ самшит	426

Анатолій Дністровий. ЦЕ ТРАПИЛОСЬ НЕ НАЗАВЖДИ	
«місяць ми чекали на війну...»	429
«за горизонтом знову канонада...»	429
«хлопчикові сниться бронетехніка...»	430
«мій одяг уже ніколи не буде таким...»	430
«чи є на тому світі артилерія...»	430
«брудні березневі сніги...»	431
«у холодному лісі нікого...»	431

Павло Вишебаба. ТІЛЬКИ НЕ ПИШИ МЕНІ ПРО ВІЙНУ	
«На Донбасі міста не прокинуться від сирени...»	435
Лист доньці	436

Катерина Бабкіна. ПОКИ ЦЕ ВСЕ НЕ СКІНЧИТЬСЯ	
«Не питай мене, як я — спитай мене щось просте...»	437